

det må man give skatteministeren – er ganske effektivt, når det gælder folk, som har store huse liggende i Whiskybæltet. Det er så effektivt, at de ikke bare får stop for skatten, nej, de får oven i købet skattelettelser ud af det.

I den anden ende af skalaen har man lejerne i den almene sektor. Gælder skattestoppet for dem? Nej, ikke alene skal de betale ekstra, når de vil have en VUC-uddannelse, hvis de skal bruge bussen til og fra arbejde osv., de pålægges også en ekstra skat til at finansiere byggeri af boliger. Jamen er det ikke meget rimeligt, at de folk, der har en bolig, er solidariske med dem, der ikke har en bolig. Sådan lyder argumentet, og det lyder selvfølgelig besnærende.

Kl. 15.20

Men så vil jeg til gengæld spørge: Hvordan kan det være, at de eneste, som skal være solidariske med folk uden bolig, er folk, som bor i den almene sektor, som er de mennesker, som typisk har den laveste indkomst, som i forvejen ikke er økonomisk velstillede, mens de, som slipper og oven i købet får skattelettelser, de, som bor i Whiskybæltet, ikke har nogen forpligtelse til at være solidariske med de boligløse?

Det ligger meget langt fra SF's opfattelse af, hvordan man får en ansvarlig boligpolitik og en ansvarlig skattepolitik til at hænge sammen. Derfor synes vi, at det er urimeligt med det forslag, som ligger, hvor man uden at have nået til en aftale med lejere i den almene sektor gennem Landsbyggefonden beslutter at pålægge den her ekstra skat til lejerne, når der er mange mennesker, som er økonomisk velstillede, som har rig mulighed for at være solidariske med lejerne og solidariske med folk, som ikke har nogen bolig i dag.

For SF er det meget magtpåliggende, at vi får løst boligproblemet, får bygget flere boliger, specielt boliger i en prisklasse, som er til at betale. Men det går over min forstand, at de, som skal betale, absolut skal være dem, som har den dårligste økonomi, at det absolut skal være de dårligst stillede, som skal være solidariske med andre dårligt stillede, i stedet for at man holder fast i princippet om, at det er de bredeste skuldre, som skal bære det tungeste læs, og at man siger, at folk, som tjener hundredtusindvis af kroner på skattestoppet, som bor i Whiskybæltet, også må bidrage til, at man får løst boligmangelen. Det er først og fremmest dem, der skal være solidariske med de boligløse, det er ikke lejerne i den almene sektor.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg må sige til hr. Morten Homann, at det virker på mig, som om SF ikke har forstået det her lovforslag. Det, det her lovforslag handler om, er, at de penge, der er i Landsbyggefonden, som kommer fra lejerne i de almene boliger, når de har boet i boligerne så længe, at lånene er amortiserede, og der derved skabes et overskud i forhold til lejebetalingen, bruger vi nu en lille del af til at bygge nyt for.

Det har ikke noget som helst med skat at gøre. Tværtimod står det højt og tydeligt i Landsbyggefondens vedtægter, at pengene i Landsbyggefonden kan bruges til moderniseringer, renoveringer og nybyggeri. Det er netop en indsats på alle de tre fronter, der nu bliver sat i værk med det her boligforlig. Det har intet med skat at gøre.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det virker, som om hr. Morten Homann kun har læst en del af lovforslaget. Der er en nøje sammenhæng – det er der kommet undervejs i forhandlingerne – i det her lovforslag; en sammenhæng, der går på at sikre nybyggeri, og vi deler fra Socialdemokratiets side fuldt ud ønsket om, at der kommer det nybyggeri, men balancen vil kun være der, hvis vi også fik sikret, at der tilsvarende blev sat en mængde penge af til renovering, til forbedring i den bestående almene sektor.

Den balance er der blevet skabt med den her aftale; en balance, som sikrer, at der både bliver brugt penge til nybyggeri og samtidig også bliver brugt penge til renovering og til forbedring.

Det er grunden til, at vi kan støtte det. Vi havde gerne set, at det var i en længerevarende periode, denne aftale havde løbet. Den løber kun til og med 2008. Men der er jo ingen grund til at stå og kritisere perioden frem til 2008, hvor balancen rent faktisk er sikret, og hvor beboerne i den almene sektor hermed har fået den balance og fået de ønsker, som de havde, indfriet.

Lad os så kigge på perioden efter 2008: Jeg har ikke været i tvivl om på noget tidspunkt – og det skal der heller ikke herske nogen tvivl om her i dag – at vi vil gøre, hvad vi kan for, at der også bliver sat penge af til renovering efterfølgende, så balancen holdes.